

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Corollaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

hil est aliud, quàm vis & efficacia discursivè inferendi conclusiones ex principiis fidei formaliter & immediatè revelatis, in quibus illa tanquam in semine & radice virtualiter continebantur; ita ut proxima ratio assentiendi conclusionibus non sit testimonium Divinum, sed connexio præmissarum.

5. **CONCLUSIO II.** *Objectum materiale adæquatum Theologiæ sunt res omnes mediatè & virtualiter revelatæ, seu ens virtualiter revelatum.*

Ratio est: objectum materiale & adæquatum extensivè est, quod in se adæquatè recipit formalem rationem sub qua, & totam extensionem seu terminationem habitus adæquat; sed ens à DEO virtualiter revelatum subest virtuali revelationi, ut ex terminis patet, & terminat adæquatè considerationem Theologicam, quia quicquid inferitur per Theologicam conclusionem, est virtualiter revelatum: ergo.

§. II.

Solvuntur Objectionis.

6. **Obijc. primò.** Apost. 1. Cor. 2. negat se scire aliquid nisi Christum: ergo potius Christus est objectum Theologiæ: Resp. Apostoli sensum esse, quod Corinthiis nihil aliud prædicaverit, quàm Christum: quia alia non erant accommodata ipsorum saluti, unde non dicit, nihil aliud scivi, sed non judicavi me aliquid scire inter vos.

7. **Obijc. secundò.** Illud est adæquatum objectum scientiæ, cui immediatè convenit & adæquatur ratio formalis scientiæ, sed hæc adæquatur enti virtualiter revelato, unde & S. D. in prof. sent. pro objecto Theologiæ posuit ens Divinum per inspirationem cognoscibile, hoc est virtualiter revelatum.

Resp. absolute neg. maj. quæ verificari etiam potest de objecto materiali, cui ratio formalis aliquis habitus adæquatur, non quidem per attributionem, sicut objecto formali, benè tamen per extensionem. S. Doctor autem in loco allegato non de objecto formali quod, & adæquato intensivè, sed de objecto materiali circa quod & adæquato extensivè locutus est.

8. **Obijc. tertio** scientia non debet probare, sed supponere suum objectum, atqui Theologia probat DEUM esse; ergò DEUS non est ipsius objectum. Resp. neg. min. neque enim Theologia per se probat existentiam DEI, ut authoris supernaturalis, sub quâ tantum ratione Theologiæ obijcitur: &

licet initio statim DEUM ut authorem naturæ probat, id tamen facit ex principiis extrinsecis & metaphysicis.

9. **Obijc. quartò.** Si DEUS esset objectum Theologiæ, tunc Theologia deberet de DEO demonstrare proprietates, sed has non potest demonstrare: quia quid quid in DEO est, est ens à se, nec habet sui causam. Resp. neg. min. prob. dist. quicquid est in DEO, non habet sui causam formalem conc. virtualem neg. hoc autem sufficere ad rationem scientiæ constat exemplo metaphysicæ, quæ de ente demonstrat proprietates non per causam formalem sed virtualem.

§. III.

Corollaria.

Inferes ex dictis primò. Theologiam sic rectè defini: Est scientia acquisita, quæ à principiis divinitus revelatis, & pro hoc statu via creditis, de DEO rebusque divinis conclusiones deducimus & demonstramus. Dicitur primò scientia, ut art. 2. probatum ad distinctionem à fide, opinione, & aliis virtutibus intellectualibus. Dicitur secundò. *Acquisita*, ad distinctionem Theologiæ mysticæ, & doni sapientiæ divinitus infusi. Tertio *ex principiis revelatis*. Unde est radicaliter & originativè supernaturalis, & distincta à scientiis naturalibus. Quartò, *pro hoc statu creditis*: quibus ostenditur invidentia Theologiæ non essentialis, sed accidentalis, non privativa sed negativa; quippe proveniens non ex Theologiæ ipsius intrinseca exigentia, sed ex conditione status viæ: Quintò. *De DEO, rebusque divinis*, quibus indicatur objectum tam materiale, quàm formale quod Theologiæ. Sextò. *Conclusiones deducimus*, ubi assignatur ratio formalis sub qua, nimirum virtualis revelatio, sive illa discursiva connexio inter duas præmissas revelatas, vel unam revelatam & alteram naturalem, quæ formaliter intellectum movet ad assensum conclusionis.

Inferes secundò cum S. D. hic a. 6. Theologiam esse sapientiam, quia considerat simpliciter altissimam causam totius universi, quæ DEUS est, non tantum secundum quod est per creaturas cognoscibilis, sed etiam in quantum est à se ipso, & solo connaturaliter ab aliis autem per communicationem cognoscibilis. Unde etiam S. Theologia judicat de principiis omnium aliarum scientiarum, & se se super sua propria principia reflectendo, illa contra impugnatores defendit, quod est proprium sapientiæ.

ARTICULUS VI.

De reliquis genericis & specificis prædicatis Theologiæ.

PLura Theologiæ prædicata controversiam subeunt. Sitne habitus naturalis an supernaturalis? num speculativus vel practicus? an certior omni scientiæ naturali? an in hæreticis vel beatis maneat? An habeat atomam unitatem? Singulis quæstis per totidem §§. Satisfiat.

SUMMARI A.

Supernaturalitas Theologiæ.

1. Theologia est habitus non intrinsecè, sed extrinsecè supernaturalis.

R. P. Mezg. Theol. Schol. Tom. I.

2. Causa proxima assensus Theologici est connexio præmissarum.

3. Theologia objectum est supernaturale in esse entis, non in esse scibilis.

4. Theologia est simul eminenter formaliter speculativa & practica.

5. Speculativum & practicum non sunt differentia essentialis in habitibus superioribus.

6. Sitne omnis actus Theologicus simul speculativus & practicus?

B 2

7. Theo-